

Vi er alt for selvfokuserede

'Synspunkt' i Nordjyske, 15. december 2017

Finn Reske-Nielsen

Vi har lige fejret, at FN's generalforsamling den 10. december 1948 vedtog verdenserklæringen om menneskerettigheder, som for første gang sammenfattede de rettigheder, vi alle har som mennesker. I mange lande, inklusiv Danmark, tager vi disse rettigheder for givet - i alt fald hvis det drejer sig om 'rigtige danskere'. I mange andre lande er der liden, eller slet ingen, respekt for menneskerettighederne.

Mange vil formentlig blive overraskede over, at menneskerettighedserklæringen også garanterer flygtninges rettigheder. I artikel 14 står der, at 'enhver har ret til i andre lande at søge og få tilstået asyl imod forfølgelse.' I de seneste år har vi været vidne til de største flygtningestrømme siden den anden verdenskrig. Langt de fleste af disse flygtninge er blevet vel modtaget i de lande, hvor de har søgt beskyttelse mod krig og forfølgelse.

Det er måske mindre kendt, at over 90% af verdens flygtninge opholder sig i fattige tredjeverdenslande. Alene i Tyrkiet, Pakistan og Libanon befinder der sig over 5,0 millioner flygtninge. Verdens seks rigeste lande tegner sig for mindre end 6 %. Af de tusinder, der i de seneste år er flygtet til Europa, har Danmark kun taget imod 1,7 %.

Set i historiens lys har Danmark ellers tradition for at være meget villig til at yde beskyttelse til dem, der flygter. Tænk blot Ungarn eller det tidligere Jugoslavien. Det har ændret sig i de seneste år. Mange af vores politikere siger, at 'vi ikke har råd', at 'vi ikke kan følge med', selvom vi jo alle ved, at Danmark er et af verdens rigeste lande med en endog meget høj grad af velfærd. På det sidste har regeringen fået vedtaget langt over 50 nye stramninger med det formål at begrænse antallet af flygtninge og gøre deres liv besværligt. Argumentet er, at ikke blot er der ikke er penge nok, udgifter til flygtninge tager også goder væk fra de ældre og andre svage i det danske samfund. Dette på samme tid at vi, uden større debat, er ved at indkøbe nye jagerfly til den nette sum af 60 milliarder kroner. Nej, det er for resten ikke helt sandt – der var stor ophidselse, da beboerne ved flyvestation Skrydstrup, hvor de nye fly bliver baseret, opdagede, at flyene larmer forbandet meget.

Det seneste initiativ fra Dansk Folkeparti går ud på, at der skal yderligere stramninger til på udlændingeområdet, og at syriske flygtninge med midlertidig opholdstilladelse skal interneres i særlige lejre, at de ikke skal have lov til at arbejde, og at deres børn ikke skal lære dansk. Alt dette for at sikre, at de lettere kan sendes tilbage til Syrien, når situationen dér tillader det - hvornår det så end måtte være. De fleste af os synes at være ligeglade, men det mest rystende er dog, at sådanne holdninger langsomt men sikkert har bevæget sig fra det yderste højre til langt hen over midten i dansk politik.

Samtidig forekommer det desværre, som om det hele mindre er blevet et spørgsmål om flygtninge end en sag om xenofobi, had og (tør jeg sige det?) racisme. Vi er blevet så selvcentrerede, at vi ser fjender overalt. Enhver der ikke fejrer jul, ikke spiser flæskesteg eller er 'tosproget' betragtes med mistænksomhed og slås i hartkorn med terrorister, islamister og andre statsfjender.

Jeg nægter at tro på, at flertallet af mine medborgere er sådan. Og det er da også hjertevarmende at se, hvordan 'venligboerne' beredvilligt åbner deres arme for 'de fremmede'. Men langt de fleste af os tager ikke til genmæle overfor de stadigt voldsommere højre-populistiske tiltag. Det er på tide at lægge pres på vores folkevalgte repræsentanter, råbe op i medierne og på andre måder modgå den omsiggribende navlebeskuelse, som krænker menneskerettighederne og (ironisk nok) overhovedet ikke er i nationens interesse.